

BULETIN INFORMATIV

Nr.
83

19
Noiembrie
2021

EDITORIAL

Un sfârșit e un început

Justin Ștefan, Secretar General LPF

România a mai ratat o calificare la Cupa Mondială, cea de-a șasea consecutivă, după ce în ultimele două meciuri, cu cei mai slabi adversari din grupă, nici măcar unul dintre ei neavând vreo altă miză decât simpla prezență onorabilă în competiție, a pierdut două puncte din cele necesare să ne ducă la barajele programate să se dispute în luna martie a anului care urmează. Șase puncte ar fi fost obligatorii, am obținut doar patru, din remiza albă acasă cu Islanda și din victoria, devenită pe cale de consecință absolut inutilă, cu Liechtenstein, 2-0, într-o ultimă și cam tristă deplasare.

Echipa națională însă este într-un ciclu de aducere aminte, dar și de existență, care o obligă să nu dezarmeze. Astfel este construită viața și tot astfel se pare că sunt puse și formele fundamentale care susțin fotbalul ca expresie a societății.

Un capăt de drum, pentru oricare dintre noi, poate fi și un început de drum, dacă e bine analizat și permite o continuare a poveștii, în ciuda unui capitol astfel încheiat.

Fotbalul nostru se înscrie în acest cerc al unei șanse noi, important e să se înțeleagă unde s-a greșit, de ce s-a greșit și cine are proiecția unui alt început. Viața și FIFA ne oferă tuturor această șansă. În anul care se apropie, România are meciuri în Liga Națiunilor, în luna iunie, dar asta nu înseamnă că trebuie să așteptăm până atunci.

Dacă ne dorim alt deznodământ pentru următoarele preliminarii, și e limpede că da, atunci trebuie să acționăm altfel. Rapid, înțelept, dar

pe alte coordonate. Cei implicați în decizii esențiale sunt așteptați să miște lucrurile către un cu totul alt orizont, și probabil că o vor face. Fanii, care așteaptă de prea mult timp ieșirea din tunel, vor "muta" și ei, cel puțin ca implicare emoțională pe această nouă direcție de acțiune.

Francezii, campionii lumii en-titre, au o

vorbă, literatura lor, una excepțională, oferind întotdeauna căi de acces către înțelegerea unei situații concrete. De pildă, iată cum mă gândesc că ar trebui făcuți următorii pași, citatul e din Boileau, Satira a doua, adresată lui Moliere: "Si j'écris quatre mots, j'en effacerai trois!"

Traducerea e simplă: "Dacă scriu patru cuvinte, voi tăia trei!" Soluțiile trebuie cântărite cu mare grijă, asta e ideea. Și variantele câștigătoare devin mereu mai ușor de găsit când faptele sunt supuse unei analize corecte, obiective. Ce s-a întâmplat cu echipa națională, cu selecționerul Mirel Rădoi, și nu doar în aceste preliminarii pentru Cupa Mondială din Qatar, ci și maniera în care s-a ratat prezența la Euro 2020, toate acestea vor fi, nu am absolut nicio îndoială, subiecte de analizat în perioada imediat următoare.

Pe de altă parte, sunt perfect de acord că nu va fi ușor. Soluția Hagi mi se pare că nu trebuie niciodată tăiată de pe listă, apropo de citatul de mai sus.

Echipa națională se află într-un moment extrem de greu. Tocmai de aceea are nevoie de caractere și de profesioniști. Abia apoi vom putea spune că un sfârșit e, de fapt, un început.

INTERVIU

Interviu cu Cristiano Bergodi (antrenor Sepsi OSK Sf. Gheorghe)

realizat de **Edit Kiss** și **Octavian Țopa**

Cristiano Bergodi, noul antrenor al echipei **Sepsi OSK Sf. Gheorghe**, a împlinit pe 14 octombrie vârsta de **57 de ani**. De-a lungul carierei, el a antrenat mai multe echipe în România și, potrivit spuselor sale, peste tot s-a adaptat foarte repede. El se autocaracterizează drept un om bun, neranchiunos, credincios și susține importanța ca un jucător să aibă dorința de a învăța în permanență, indiferent de vârstă.

1 Ați declarat că ați urmărit campionatul din România și în perioada cât ați stat în Italia, deci și jocurile echipei noastre. A trecut mai mult de o lună de când ați devenit antrenorul Sepsi OSK, ați găsit aici elemente-surpriză la care nu v-ați fi așteptat?

În general, nu au fost surprize. Echipa are maxima disponibilitate de a munci, de a implementa ideile mele. Am găsit un grup unit, jucătorii au ambiția de a obține rezultate. Când am ajuns la Sepsi OSK, moralul echipei nu era

unul foarte bun din cauza rezultatelor și atunci a fost nevoie să vorbesc cu jucătorii, să le insuflu încredere că pot face performanță. E mult de muncă, dar un antrenor trebuie analizat după două-trei luni și atunci eu am fixat ca punct de reper pauza de iarnă.

2 Înainte să începeți munca la Sepsi OSK, ce știați despre orașul Sfântu Gheorghe?

Am mai fost și înainte în Sfântu Gheorghe, ca antrenor al altor echipe, am jucat atunci pe stadionul Municipal. Știam această zonă, știam

că majoritatea populației este de etnie maghiară. Am venit în România în urmă cu 16 ani, am lucrat la Iași, Cluj, București, Craiova sau Târgu Mureș și peste tot m-am adaptat foarte repede, deci sunt sigur că și aici se va întâmpla la fel.

3 Ați reușit să vizitați orașul?

Sincer, încă nu am avut timp. M-am dus doar într-o seară în centru. Sunt un om credincios și m-am oprit la biserica catolică, care se află în Parcul Central. Era închisă atunci, dar am spus o

rugăciune, după care m-am dus acasă.

4 **Ați încercat gastronomia locală?**

Da, am reușit să gust, este diferit față de bucătăria română. Am mâncat și gulaș, și îmi place, dar așa cum am mai spus eu mă adaptez foarte repede, chiar și la capitolul mâncare.

5 **Vă preocupă cum vă vede echipa?**

Normal, este un lucru important să existe o relație bună între antrenor și jucători. Este important ca și jucătorii să cunoască cât mai repede caracterul antrenorului. Contează și stilul de joc pe care îl imprimă un antrenor, dar și caracterul omului.

6 **Care sunt principalele calități care vă definesc?**

Consider că sunt un om bun, nu sunt ranchiunos și chiar dacă îl cert pe un jucător, în câteva minute îmi trece supărarea. Am fost jucător și atunci știu cum gândesc ei. Nu suntem cu toții la fel, fiecare avem plusuri și minusuri, avem momente bune și mai puțin bune, iar atunci eu trebuie să fiu un fel de frate mai mare pentru ei, să purtăm un dialog permanent.

7 **Cum poate un antrenor să câștige încrederea jucătorilor?**

Un antrenor trebuie să știe fotbal, jucătorii te simt imediat dacă ai lacune în acest sens. La fel, sunt foarte importante

relațiile umane cu jucătorii. Stăm foarte mult timp împreună și atunci antrenorul trebuie să se comporte, cum am mai spus, ca un frate mai mare cu ei. Nu sunt un antrenor dur, ci consider că jucătorul trebuie respectat chiar dacă uneori greșește. Cu toții greșim, chiar și antrenorii, iar dacă un jucător repetă aceeași greșală prefer să-i explic de mai multe ori, iar la un moment dat tot va înțelege.

8 **Cum ar arăta jucătorul perfect în viziunea dumneavoastră?**

Nu cred că există jucătorul perfect. Cel mai important este ca un jucător să aibă dorința de a învăța în permanență, indiferent de vârstă. De asemenea, este foarte important ca el să pună

pe primul plan echipa, și nu persoana lui.

9 ***Dacă ați fi jurnalist, ce întrebare i-ați adresa antrenorului Cristiano Bergodi?***

(Zâmbește) Cred că l-aș întreba: „Când o să câștigi un titlu în România?”. În 2005, am venit prima oară în România, am antrenat aici echipe foarte bune, am fost și foarte aproape de titlu cu Craiova. Am ajuns la o maturitate ca antrenor, studiez, citesc foarte mult și mi-aș dori ca să câștig și un titlu. Cred că se pot face lucruri foarte bune la Sepsi OSK, dar este nevoie de răbdare. Am întâlnit oameni serioși aici, consider că relația

va fi una foarte bună cu conducerea și împreună putem dezvolta acest club din punct de vedere sportiv.

10 ***Aveți un tricou de joc la care nu ați renunța niciodată?***

Da, am unul care este foarte apropiat de sufletul meu. Este un tricou de joc de la Lazio. În Italia, prima oară în 1996, a fost inscripționat și numele jucătorului pe spatele tricoului, iar aceasta este primul tricou pe care apărea numele Bergodi. Am ales numărul 20 fiindcă atunci când Italia a câștigat Campionatul Mondial în Spania îmi plăcea foarte mult de Paolo Rossi, Pablito, și el

juca cu numărul 20.

11 ***În final v-aș întreba: care a fost cel mai mare vis al copilului Cristiano Bergodi?***

Cel mai mare vis al meu a fost să ajung fotbalist. De mic copil, capul meu era doar la fotbal și îmi doream să ajung să joc în Serie A, iar acest vis al meu s-a adeverit. Am reușit să joc multe meciuri în Serie A, am trăit momente extraordinare ca jucător și pot să spun că sunt om norocos că am avut și am o meserie care îmi place. Din păcate, mulți oameni nu au acest noroc de a avea o meserie pe care s-o practice cu plăcere.

INTERVIU

Interviu cu Cristian Balaj (președinte CFR Cluj)

realizat de **Oana Sabău și Octavian Țopa**

Cristian Pavel Balaj este un fost mare arbitru român, care a activat **16 ani în Liga 1**, iar în perioada 2003-2016 a fost **arbitru FIFA**. În 18 ianuarie 2019, a fost ales **președinte al Agenției Naționale Anti-Doping**, după o carieră de aproape un deceniu **în fruntea Asociației Județene de Fotbal Maramureș** și trei ani **consilier al Ministrului Tineretului și Sportului**. Are, de asemenea, un **master în Administrație Publică Europeană**, absolvit la **Universitatea Lucian Blaga din Sibiu**.

La 50 de ani, **Cristian Balaj** a plecat pe un alt drum, devenind **președintele clubului CFR Cluj**, campion en-titre al României.

1 ***Bună ziua, începem cu ce e mai greu. Nu v-a fost teamă de responsabilitatea acestui nou job?***

Nu, chiar de loc. Am plecat încrezător la acest drum pentru că avem perspective frumoase. Am o mare încredere că, împreună cu fotbaliștii, cei din staff-urile tehnice și administrative, vom produce lucruri frumoase. Vreau să-i felicit pe cei care au fost de a lungul

timpului la CFR Cluj pentru că deja există o istorie. Performanțele clubului, istoria sa, ne obligă să muncim responsabil și să aducem alte rezultate mari. Suporterii și fotbalul românesc au nevoie de echipe bune. Îmi doresc ca CFR să fie o echipă care câștigă campionatul într-o clasă de olimpici, cu echipe românești foarte bune care performează în competițiile europene foarte bune. Doar printr-o

competiție internă acerbă putem crește performanța pe plan internațional.

2 ***Cum v-ați hotărât să veniți la CFR Cluj și ce altceva vă mai propuneți?***

Totul a pornit de la un telefon, eram atunci într-o scurtă vacanță. Am avut un pic de reținere pentru că nu cunoșteam oamenii din club. Insistențele lui Dan Petrescu au

contat, cum spuneam, iar nedumeririle mi s-au risipit după ce am ajuns la Cluj și i-am cunoscut pe cei care conduc clubul. Când am ajuns aici a fost o discuție lungă, de câteva ore, în care am vorbit doar despre proiectele viitoare. Extrem de deschisă. Ca să vă faceți o idee, problemele legate de contractul meu s-au rezolvat apoi în câteva, puține zeci de secunde. Adică am fost convins de proiect, de ceea ce se aștepta de la mine și nu am mai avut nici cea mai mică ezitare să vin la CFR.

3 **Concret, la ce vă gândiți în primul rând?**

Analizând atent, am ajuns la concluzia că CFR Cluj are un potențial de dezvoltare mare! Concret,

toți cei de la club doresc performanță, nu păcălesc fotbalul și sunt pregătiți pentru această muncă. Investițiile trebuie protejate. Cel mai mult, mi-a plăcut ideea înființării unei Academii de fotbal. Am vizitat de curând Academia celor de la AZ Alkmaar, foarte puternică, iar noi cred că putem doar aplica ce am văzut în alte colțuri ale Europei, nu trebuie să inventăm altceva. Eu, personal, îmi doresc să facem o Academia la CFR, astfel ca toți cei care au cluburi de juniori în Ardeal să-și dorească să-i vadă pe cei mai talentați puști jucând pentru CFR Cluj, club care să le dea valoare tinerilor fotbaliști români. Academia este foarte importantă la un club de fotbal. Pentru a reuși să creem o bază sportivă pentru această

academie avem nevoie de timp, dar căutăm deja soluții.

4 **Ca fost mare arbitru, cât de necesar credeți că este implementarea sistemului VAR în Liga 1?**

VAR-ul va aduce eliminarea greselilor majore, este important să se întâmple acest lucru. Mă bucur ca există această descoperire, îmi pare rău că nu a existat și în perioada în care am arbitrat eu. Este frustrant ca o echipă să se pregătească și să piardă realizarea unui obiectiv important din cauza unei greșeli. Sperăm că, în cel mai scurt timp, să avem acest sistem VAR și în Liga 1, care va elimina greșelile majore din timpul jocului.

FEATURE

CASA Pariurilor Liga 1

Echipa turului sezonului regulat

realizat de Tudor Vasil și Octavian Țopa

Liga Profesionistă de Fotbal v-a prezentat la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece.

În baza acestor clasificări, am întocmit o echipă ideală a turului sezonului regulat. Iată cum se arată:

PORTAR

Horațiu
Moldovan

Rapid

Integralist în tur, portarul Rapidului a avut cele mai multe intervenții decisive (19), contribuind astfel la clasarea giuleștenilor pe un loc de play-off.

FUNDAȘI

Cristopher
Braun

FC Botoșani

Un fundaș de bandă cu un apetit ofensiv foarte dezvoltat, care se pliază perfect pe stilul impus de Marius Croitoru. A oferit trei pase decisive.

Paulo
Vinícius

FCSB

A devenit unul dintre liderii roș-albaștrilor din teren. A înscris de două ori și a continuat să impresioneze la capitolul fair-play, dovadă fiind cifra zero înregistrată în dreptul cartonașelor.

Ionuț
Larie

Farul

Revenit acasă, a fost integralist și a dirijat excelent defensivă Farului, a doua cea mai bună din campionat la finalul etapei a 15-a.

Nicușor
Bancu

Universitatea Craiova

Aflat la al optulea sezon cu Universitatea pe prima scenă, căpitanul alb-albaștrilor a făcut cu brio faza defensivă, dar a și urcat de multe ori în atac. Este fundașul stânga cu cele mai multe pase corecte, 55 (procentaj 85 %).

MIJLOCAȘI

Ciprian

Deac

CFR Cluj

A rămas fotbalistul de care depinde mult jocul ardelenilor. A înscris de patru ori, a pasat decisiv de trei ori și a prins de trei ori "Echipa etapei".

35
ANI

Alexandru

Albu

Rapid

Pe lângă sarcinile defensive de care s-a achitat bine, a marcat de patru ori și a oferit o pasă decisivă.

28
ANI

Vadim

Rață

FC Voluntari

A pus umărul din plin la parcursul excelent reușit de ilfoveni în turul sezonului regulat. Patru goluri și două pase decisive în 15 meciuri.

28
ANI

ATACANȚI

Claudiu

Petrila

CFR Cluj

Este marele câștig al clujenilor din acest campionat. A marcat patru goluri, toate din acțiune, a pasat decisiv de două ori și a scos un penalty.

21
ANI

Jefté

Betancor

Farul

Liderul clasamentului golgheterilor a înscris de nouă ori, cinci dintre goluri însemnând deschidere de scor.

28
ANI

Andrei

Ivan

Universitatea Craiova

Trece prin cea mai bună perioadă din carieră. A înscris de opt ori, a pasat decisiv de două ori, a scos trei penalty-uri și a fost de cinci ori declarat "Jucătorul meciului".

24
ANI

ANTRENOR

Marius

Croitoru

FC Botoșani

Chiar dacă a pierdut mai mulți jucători în pauza de vară, a găsit soluțiile prin care a păstrat-o pe FC Botoșani în plutonul fruntaș, fără să renunțe la jocul ofensiv pe care l-a impus în mandatul său.

41
ANI

SPONSOR

CRONICĂ

Remember Balaci

realizată de **Marius Mitran**

Înainte să plec la Londra, săptămâna trecută, vorbesc cu Ilie Balaci, în studioul DigiSport. Îmi spune că are o poză acasă, într-un caiet studentesc, „dar în casa de la Craiova, nu aici”, de fapt o tăietură din „Sportul” de acum 34 de ani, el cu Lothar Matthäus. Asta pentru că îl întrebam de finala Champions League și de Heynckes.

Poza aceea e din primul an ca antrenor al lui Jupp Heynckes, când Borussia Mönchengladbach, echipa lui, fusese adversarul Craiovei lui Ilie în turul 3 al Cupei UEFA. Heynckes se lăsase de cariera de jucător cu un an în urmă, în 1978, când Balaci ieșea al treilea în Trofeul Bravo, decernat celor mai buni fotbaliști ai Europei sub 23 de ani.

Jupp fusese vârf de atac, iar acum Borussia lui dăduse peste Craiova lui Ilie, care trecuse tocmai de Leeds United, după două victorii siameze, 2-0, eliminând pentru prima oară în istoria fotbalului românesc o echipă din Anglia. La Mönchengladbach („nea Tinel Stănescu îi zicea Borussia Mergipeblat, doar așa le putea pronunța numele”, zice Ilie) a fost 2-0 pentru trupa la care juca un puști de 19 ani, găselnița lui Jupp. Băiatul care îl flanca pe Ilie în fotografie, Matthäus.

„Primul gol l-au dat dintr-un ofsaid de doi metri cel puțin.” Îi spun lui Ilie că-mi amintesc poza din „Informația Bucureștiului”, o captură luată de la televiziunea lor, la noi nu se „dăduse” meciul. Tilihoi și Ștefănescu, amândoi cu mâinile ridicate în momentul pasei lui Matthäus către Del Haye, aflat metri buni în spatele liniei noastre de apărare, față-n față doar cu Boldici. „Al doilea gol a fost și mai de pomină, Marius.” Îi spun lui Ilie că am memorie fotografică și îl descriu tot după capturile din „Informația”.

Aceleași mâini ridicate de Ștefănescu și Ungureanu, când Nielsen primește în fața porții o minge centrată de pe undeva de prin pantofii fotoreporterilor, ieșise un metru în aut de poartă, fotografia e foarte clară...

„La Craiova i-am sufocat. Țin minte că era frig, în decembrie am jucat, și Heynckes tot țipa la ai lui. Cami a ratat un penalty

scos de Zoli, a dat în transversală, apoi, cu vreun sfert de oră înainte de sfârșit, Irimescu, care îi <<lovise>> și pe cei de la Leeds, a prins o torpilă de la 25 de metri, 1-0... Dar n-am mai avut forță să egalăm, să-i ducem în prelungiri... Ei au mers apoi până-n finală, unde au pierdut în fața lui Eintracht Frankfurt, 3-2 și 0-1, Eintracht eliminase pe Dinamo cu un tur înaintea noastră, meciul acela cu gafa lui Ștefan, golul din prelungiri, alt furt al nemților, cu accidentarea gravă a lui Dinu...”

„Ce zici de finala de la Londra, Ilie? Și acum e tot o finală sută la sută germană, ca și atunci, și tot cu Heynckes pe bancă, dar la Bayern, nu la Borussia, altă Borussie, oricum...” „Va fi finala lui Robben, o să vezi... mergi acolo, nu?” „Merg, da.” „Va fi finala lui Heynckes și a lui Robben”, zice Ilie. E miezul nopții și ne despărțim în față la Digi. Zice că va căuta poza acasă, la Craiova. La miezul nopții de sâmbătă voi fi știind dacă a avut dreptate, acolo, pe Wembley, cu amintirile mele... „Oricum tu știi mai bine ca mine ce-am făcut pe teren în toți anii ăia...” Îmi zâmbește și trage ușa Mercedesului. N-apuc să-i spun că voi fi cu ochii pe Robben. Care nici nu seamănă cu Del Haye al lui, pe care Ilie l-a umilit la Monte Carlo, într-o selecționată mondială, prin '80...

Londra. E minutul 89 al finalei, când Heynckes își mai încearcă o dată ideea simplă cu care încă de la început a părut

că poate destabiliza apărarea Borussia: pasă în spatele „închizătorilor” Bender și Gundogan. Undeva, într-o zonă a nimănui, fără responsabilități imediate, obligându-i pe cei doi să se întoarcă din drum și pe Subotici și Hummels să atace decisiv.

...E minutul 89 al finalei de la München din 2012 și Bayern are încă 1-0 cu Chelsea. Robben se retrage mult, undeva în flancul stâng al apărării sale și, presat de Torres, trimite în corner. Execută cu efect Juan Mata și Drogba, lăsat aiurea în marcajul firavului Lahm, trimite teribil sub bară: 1-1. Robben își pune mâinile în cap, ai săi rămân fără aer. Ar mai fi fost 100 de secunde poate și câștigau finala. Aveau să o piardă însă la loviturile de departajare, după ce Robben va rata, în prelungiri, penalty-ul care ar fi putut întoarce destinul în favoarea lor. Dar fostul jucător al lui Chelsea cedează în fața lui Cech. Și apoi totul se prăbușește, londonezii ducând în Chelsea, pe Stamford Bridge, trofeul pe care Bayern aproape îl îmbrățișase.

...Londra. E minutul 89 pe Wembley când mingea aruncată spre Ribery, undeva pe linia „lui 16”, e atacată de Subotici și de Hummels. Ribery o stăpânește însă, pivotază și, cu spatele

la poartă, îi trimite cu călcâiul lui Robben, care preia. Subotici se întoarce greoi, încearcă să-i obtureze colțul lung, dar Robben rămâne singur cu Weindorfeller.

...Londra, mai 2007. Finala Cupei Angliei. Chelsea - Manchester United are în Robben cel mai bun jucător de pe teren, iar Sir Alex Fergusson îi înmânează olandezului premiul MVP. „Pe Wembley e singurul loc din lume unde poți spune că te-ai încoronat cu adevărat” zice Arjen cu ochii în lacrimi. Peste câteva zile părăsea Londra.

...Londra, 25 mai 2013. E minutul 89 al finalei, Bayern este la egalitate, 1-1, cu Borussia Dortmund, când Robben e față în față cu Weindorfeller. Un pas, doi, olandezul ridică privirea în față, sus, până la cer sunt doar ai lui, în alb și roșu, toată peluza lui Bayern, 25.000 de oameni, sperând, uitând să respire, crezând...

...Londra, 25 mai 2013, ora 14.30. Mai sunt 5 ore și un sfert până la meci, Trafalgar Square e acoperită de 5.000 de germani, cea mai mare parte a lor în galben și negru, fanii Borussia. Din când în când se opresc din pozat, din băut, din râs și își unesc glasurile, tunător și tandru totodată: „Beeee-fauuu-beee! Beeee-fauuu-beeee!!

Beee-fauuu-beeee!!!". „Dacă-i blocăm, block auf, pe Ribery și Robben, îi batem..." Sus, călare pe leul de la baza columnei lui Nelson, alt „galben-negru" urla fericit: „Russia! Russia! Russia-Borussia! Borussia!" „Dacă dăm gol, nu avem cum să pierdem. Borussia nu primește niciodată 2 goluri de la Bayern, în noaptea asta."

...Wembley, 25 mai 2013, ora 21.29.

Robben, singur cu Weidenfeller la 7 metri de poarta Borussiei. E minutul 89 și este încă 1-1. Peluza din față e toată cu el. Peluza galben-neagră din spate îl urăște sincer. Weidenfeller iese însă prea aproape și e atât de mare, cu pașii lui largi, cu mâinile întinse, hotărât să se opună... Și atunci Robben are o idee, să dea... să dea un pic liftat, pe jos, la colțul lung... Și dă! Închide apoi ochii și îi deschide doar odată cu răcnetul peluzei din față, martor direct: „toooooooooooooooooorrrrrrr!!!".

E 2-1 și nimic nu se mai poate întâmpla. Și chiar nimic nu se mai întâmplă. Lângă mine, Arsene Wenger, care comentează pentru TF1, îmi pune părintește mâna pe umăr și-mi spune: „S-a făcut dreptate, Bayern trebuia să câștige trofeul acesta încă de acum un an."

...Wembley, ora 22.05. Robben preia trofeul Ligii Campionilor din brațele lui Lahm, der Kapitän, și îl ridică deasupra

capului. Avusese dreptate acum 6 ani. Dacă e să te încoronezi undeva ca fotbalist, nu o poți face decât pe Wembley, la Londra. Iar dacă golul tău aduce și trofeul, e încă și mai bine.

...Londra, miezul nopții de 25 spre 26 mai. Împreună cu Marian Olaianos și alți 200 de fani ai lui Bayern atacăm ultimul metrou. Am fi vrut să-l luăm de la Wembley Park până în Trafalgar Square, dar ni se spune că în piață nu mai e nimeni. La două ore de la terminarea meciului, ne amuzăm ascultându-i pe suporterii lui Bayern cum cântă în grupuri mici, în fiecare vagon și în fiecare stație unde trenul oprește. Dezmeticiți din fericire, aruncă vorbe din care nu reținem decât cuvintele „Bayern, München, Deutsche și Victory". E destul ca să înțelegi ce s-a întâmplat.

Wembley. Miezul nopții. Ilie a avut dreptate. Întotdeauna Ilie are dreptate. Știe ce va fi, așa cum știe cel mai bine cum a fost. A fost meciul lui Robben și al lui Heynckes. Merg cu Olaianos să facem fotografii pe străzi, cu suporterii. La stadion, probabil, nu mai e nimeni. Doar statuia albă a lui Bobby Moore, din West Stand, pare a înclina ușor din cap. „Really, dacă e să te încoronezi undeva, atunci doar pe Wembley..."

Gute Nacht! End of story.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA